

ватъ, че и безъ пари може да се живѣе. — Може да се живѣе безъ пари, но безъ плащане не може. Не е било време, когато да не се плаща за всѣко нѣщо. Когато вълкътъ хване овцата, одере кожата ѝ, той изяжда месото ѝ и казва: Месото е за мене, като заплата, задето одрахъ кожата на овцата. Кожата може да вземе господарътъ. Нѣкога вълкътъ е билъ слуга при човѣка, а сега, за да оправдае лошата си постѣпка по отношение на овцата, той казва: Азъ одирамъ кожата на овцата заради своя господарь, но като възнаграждение за тази услуга, месото задържамъ за себе си. Обаче, положението, при което вълкътъ днесъ живѣе, ни най-малко не оправдава лошото му поведение къмъ овцата. Той не може да се извини съ това, че господарътъ му го заставя да дера кожата на овцата. Ако вълкътъ може да одере кожата на овцата така, че да остави животътъ ѝ ненарушенъ, разбирамъ. Ще даде кожата на господаря си, а съдържанието, т. е. животътъ на овцата ще остане незасегнатъ. Понеже това е невъзможно, вълкътъ не може да се оправдае съ нищо за своята постѣпка. Какво струва кожата на едно животно, когато се разваля вътрешното съдържание на живота? Нѣкои казватъ, че и кожата само имъ е достатъчно. — Не е така. Това се отнася само до ония, които иматъ интересъ отъ кожата, но не и до ония, които ценятъ вътрешното съдържание. Какво ни интересува празното шише? Едно шише е ценно повече или по-малко споредъ съдържанието, което е въ него. И шишето е ценно, но то става още по-ценно, когато е налѣто нѣщо въ него.

И тъй, всѣка форма е необходима на своето мѣсто и на своето време. Въ духовния свѣтъ формата никога не може да се отдѣли отъ своето съдържание, и съдържанието никога не може да се отдѣли отъ своя смисълъ. На физическия свѣтъ, обаче, формата може да се отдѣля отъ съдържанието, и отъ съдържанието смисъла. Това често става съ човѣка. Срѣщате единъ религиозенъ, вѣрващъ човѣкъ, който се моли на Бога по три пѣти на день. Следъ година той се записва въ университетъ, да следва висша наука. Щомъ свърши университета, той се отказва отъ своитѣ религиозни възгледи, намира ги за празна работа той намра че съ тѣхъ губи времето си и започва да ги изхвърля вѣнъ отъ себе си. На това, което по-рано му е причинявало радостъ, сега той гледа съ презрение. Кое заставя този човѣкъ да изхвърли това свое съдържание навѣнъ? Причината за това е неговата форма. Формата му е малка, вследствие на което той не може да